C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-6117/2025 Judecătoria Soroca, sediul Florești

4-25138062-03-4r-04122025 Judecător: Rusu-Parii Rosița

D E C I Z I E
În Numele Legii

28 aprilie 2026 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avînd în componența sa:

Președinte de complet, judecător Ion Talpa

Judecătorii Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

examinând în ordine de recurs, recursul contravenientului Ion Cazacu, declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 31 octombrie 2025*** prin care a fost respinsă ca fiind tardivă contestația depusă de contravenientului Ion Cazacu împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție și deciziei de sancționare din 20 iunie 2025, întocmite de agentul constatator Inspectoratului de Poliție Florești, Andrei Cotic în privința lui **Ion Cazacu** pentru săvârșirea contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional;

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

La 20 iunie 2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Andrei Cotic a întocmit în privința lui Ion Cazacu un proces-verbal cu privire la contravenție pentru faptul că ultimul, în perioada 22.08-17.10.2024 urmare a implementării de către organizarea criminală „Șor” a unui mecanism de corupere electorală, prin intermediul conturilor bancare deschise în cadrul Băncii comerciale din Federația Rusă „PromsvyazBank” a primit pentru sine ruble rusești pentru a vota candidatura unui anumit concurent electoral, precum și pentru a alegea opțiunea „Nu” la Referendumul Republican Constituțional de aderare a RM la UE din 2024.

Prin decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Florești, Andrei Cotic din 20 iunie 2025, Ion Cazacu a fost sancționat pentru săvârșirea faptei contravenționale prevăzute de art. 47^1 alin. (1) Cod

contravențional la o amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 25 000 lei.

Nefiind de acord cu procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 20 iunie 2025, contravenientul Ion Cazacu le-a contestat în ordinea art. 448 Cod contravențional.

Contestația a fost expediată în adresa Judecătoriei Soroca, sediul Florești pentru examinare conform regulilor de competență statuate la art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 31 octombrie 2025 s-a respins, ca fiind tardivă, contestația înaintată de Cazacu Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 20.06.2025, în baza art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional și deciziei de sancționare contravențională.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, contravenientul Ion Cazacu a declarat recurs împotriva acesteia, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 31 octombrie 2025, rejudecarea cauzei și adoptarea unei noi decizii de încetare a procesului contravențional din lipsa faptei contravenționale.

În motivarea recursului, s-a indicat referitor la tardivitatea contestației, că dreptul de a contesta actul judecătoresc a fost exercitat în termenul prevăzut la art. 448 din Codul contravențional, iar instanța de fond în mod eronat a constatat circumstanțele speței.

La 13 noiembrie 2025 în adresa Colegiului penal din partea contravenientului Ion Cazacu a parvenit adăugiri la cererea de recurs depusă inițial.

Susține recurentul că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în lipsa sa, respectiv a fost remis în adresa recurentului prin poșta terestră însă careva date obiective ce ar certifica recepționarea procesului nu există, făcând cunoștință cu el abia la etapa de executare, prin urmare menționează că aceste circumstanțe permit repunerea în termen a contestației formulate.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Examinând materialele cauzei contravenționale în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul penal consideră că recursul urmează a fi admis din alte motive de cât cele invocate, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: *admite recursul, casînd hotărârea atacată, parţial sau*

integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: dispune rejudecarea cauzei în primă instanţă dacă este necesară administrarea de probe suplimentare, dacă a constatat încălcări ale normelor de procedură privind formarea completului instanţei de judecată, privind citarea obligatorie a părţilor, privind respectarea dreptului la apărare şi a dreptului la interpret, precum şi dacă a constatat încălcări ale prevederilor art.33–35 din Codul de procedură penală aplicate corespunzător.

În motivarea soluției adoptate Colegiul reține ca temei de drept pentru casarea deciziei judecătorești fiind cel stipulat la art. 466 lit. d) Cod contravențional, și anume: *hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția*.

De asemenea, Colegiul penal reiterează că în conformitate cu prevederile art. 462 alin. (1) Cod contravențional, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Lecturând actul judecătoresc contestat și ținând cont de prevederile normei citate supra Colegiul penal constată că, instanța de fond la examinarea cauzei contravenționale în privința lui Ion Cazacu nu a respectat normele procesuale şi nu a ţinut cont de problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea hotărârii contravenţionale, instanţa de fond nu a verificat şi nu a stabilit cu certitudine toate circumstanţele ce au importanţă pentru justa soluţionare a cauzei, iar motivarea soluției adoptate nu corespunde părții dispozitive a hotărârii pronunțate.

În acest sens, Colegiul penal reține că alin. (1) și (2) al art. 448 al Codului contravențional al RM stipulează că contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. **Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia** sau, ***pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravențională, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447[1] alin. (8).***

În cazul omiterii termenului prevăzut la alin.(1) din motive întemeiate, dar nu mai tîrziu de 15 zile de la data începerii executării sancțiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana față de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanța de judecată competentă să examineze contestația.

În speța dedusă judecății Colegiul penal constată că, procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare din 20 iunie 2025 au fost întocmite în absența lui Ion Cazacu iar careva date ce ar certifica expedierea de către agentul constatator cât și recepționare sub semnătură a procesului-verbal cu privire la contravenție de către Ion Cazacu la materialele nu există.

Prin urmare, Colegiul penal consideră ca fiind nefructificată soluția primei instanței referitor la constatarea contestației depusă în ordinea art. 448 Cod contravențional ca fiind tardivă în legătură cu *lipsa înscrisurilor ce ar dovedi ca Ion Cazacu a aflat despre procesul verbal abia la 15 septembrie 2025,* or este de menționat că nici agentul constatator nu a dovedit realizarea fermității aducerii la cunoștință a actului contravențional emis în sarcina contravenientului, astfel poziția recurentului referitor la faptul că a aflat despre decizia de sancționare odată cu realizarea procedurii de executare de către executorul judecătoresc rămâne a fi una viabilă și nevalorificată în modul corespunzător în primul set de proceduri.

În această optică, Colegiul penal reține caracterul neargumentat și nemotivat a hotărârii adoptate, deși ea face parte din setul de garanţii stabilit pentru existenţa unui proces echitabil. Or, potrivit jurisprudenţei CEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenţiei, o hotărâre motivată demonstrează, că părţile au fost auzite în cadrul procesului penal, având posibilitatea ca ea să fie verificată în cadrul căilor de atac, oferind posibilitatea persoanelor interesate de a pregăti o cerere de apel sau recurs, transpunerea în conținutul ei a normelor de drept procesual-material fără indicarea modului în care urmează a fi aplicate la speță, ne acordându-i un caracter motivat (Suominen c. Finlandei (2003) § 37, Kuznetsov şi alţii c. Rusiei (2007) § 85.).

Totodată, întru asigurarea calității actului de justiție *motivarea în fapt* a hotărârii cuprinde analiza şi evaluarea probelor pe baza cărora s-a stabilit existenţa sau inexistenţa faptelor şi împrejurărilor constatate sau reţinute prin actul de învinuire, iar mo*tivarea în drept* cuprinde justificarea aplicării în cauza judecată a anumitor norme de drept, cărora li se va da o anumită interpretare.

În jurisprudența sa CtEDO a precizat, că motivarea unei hotărâri *nu este o problemă de volum, ci una de esenţă, de conţinut, urmând a fi clară, concisă şi concretă, în concordanţă cu probele şi actele din dosar*, asigurând o garanţie pentru părţi în faţa eventualului arbitrariu judecătoresc, precum şi singurul mijloc prin care se dă posibilitatea de a se putea exercita controlul judiciar, circumscriindu-se astfel noţiunii de proces echitabil în condiţiile prevăzute de art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Or, în mod necesar, o hotărâre judecătorească trebuie să cuprindă în motivarea sa argumentele *pro şi contra* care au format, în *fapt* şi de *drept*, convingerea instanţei cu privire la soluţia pronunţată, argumente care, în mod necesar, trebuie sa se raporteze, pe de o parte, la susţinerile şi aparerile părţilor, iar, pe de alta parte, la dispoziţiile legale aplicabile cazului din speţă.

Respectiv, constituind elementul esenţial al unei hotărâri judecătorești, motivarea ei, este o puternică garanţie a imparţialităţii judecătorului şi a calităţii actului de justiţie, precum şi o premisă a exercitării corespunzătoare de către instanţa superioara a atribuţiilor de control judiciar de legalitate şi temeinicie.

Obligativitatea motivării hotărârilor judecătorești constituie o condiţie a procesului echitabil în sensul art. 6 alin. (1) din Convenția pentru apărarea drepturilor omului şi libertăţilor fundamentale.

În atare împrejurări, ținând cont de faptul că erorile date nu pot fi înlăturate în cadrul examinării cauzei contravenționale în recurs, se determină casarea hotărârii adoptate pe caz, cu dispunerea rejudecării cauzei în primă instanță în alt complet de judecată.

La o nouă examinare instanța de fond urmează să țină cont de cele menționate în prezenta decizie, întru excluderea repetării erorilor admise, dispunând examinarea ei amplă și obiectivă, sub toate aspectele și în corespundere cu normele legale, iar ca rezultat adoptarea unei hotărâri motivate și întemeiate.

În baza celor sus expuse şi în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod contravențional, Colegiul penal

D E C I D E :

Recursul contravenientului Ion Cazacu declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Soroca, sediul Florești din 31 octombrie 2025*** se admite, cu casarea respectivei hotărâri şi remiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte de complet
Judecător **Judecător** **Judecător**